

Den Herre han træder i Fruersalen ind
Alle de smaa Damer, de vendte sig om
kring.

»Oh hør du Agnete, hvad her jeg siger
dig:
Jeg savner! Jeg længes! Kom atter til mig!

Du delte vor Glæde, du læged vore Saar;
du værnede om Hjemmet mangfoldige Aar.

*Thi styre du og Danmark, dit Hjem og dit
Land,
og Loven den skrives af Kvinde og Mand!*

Agnete hun rejser sig, frejdig og fri:
»Nu Sejren er vundet, og du stod mig bi!

Hav Tak for din Tillid! Jeg svigter den ej!
Nu først kan jeg følge dig helt paa din
Vej!

Haa, haa, haa!
Nu først kan jeg følge dig helt paa din
Vej!

A.

Indledning.

Mel. Sparsomt i Norden.

»Sparsomt i Norden« saa ofte vi hørte
ledsage Skaalen for Kvinden i Nord,
Mændenes Tale, saa dybt den os rørte,
:: herlig det klang med de lyriske Ord::
»Hende vi elske, mens Hjertet det slaar
hende vi prise, mens Læben formaar«
hende vi elske, mens Hjertet det slaar,
hende vi prise, mens Læben formaar«
Ordene fæde og Mangel paa Tanke;
grødede Stemmer og Taarer i Blik,
aldrig et Ord om »ta' Haand med i Hanke«,
det vi i Arv efter Fædrene fik.

Historisk Oversigt.

Mel. Konferensraad Wegener den brave.

Lad os ta' og se paa Kvinden, rent hi-
storisk,
paa hvordan hun var da Verden den blev
skabt:

Vi jo alle vide, at det er notorisk,
at for Kvindens Skyld gik Paradiset tabt.
Eva fik jo Adam til at ta' et Æble,
Kvinden blev, som altid siden Mandens
Skæbne;
hvorfor kunde Adam ej la' Æblet være
Nej, for Eva havde ham for megen »Pære«.

Siden er der løbet meget Vand i Stranden,
Evas Døtre blev for Æblet straffet haardt;
men de bar det trolig, for de vidste, Man-

den
i det lange Løb dog altid kom til kort;
og af alt, hvad siden hændte, kan vi
lære:

Sejren vindes kun ved Taalmod og ved
»Pære«.

Derfor Kvinden end'lig Valgret har be-
kommet —
lad os høre, hvad de selv nu siger om'et.

Fru Rambusch siger:

Mel. Igaar jeg fik min Trøje.

I Gaar jeg fik min Valgret,
i Dag jeg har den paa,
med Kvindens store Tal-Ret,
vi nok skal Sejren faa.

Min Tunge, den er sleben,
jeg véd, den er krabat,
jeg véd, hvad jeg er bleven:
En Rigsdagskandidat!

Fru Drøhse siger:

Mel. Peder Skøtt i Barndoms Alder.

Ufred, Sygdom, farlig Alder,
alting kommer kun af Drik,
derfor jeg til Vaaben kalder
mod den fæle Drikkeskik.
Kvinder, værn om Eders Hjem
og for Forbud altid stem!

Fru Marie Lassen siger:

Mel. Aah køre Vatten

Kun Venstre Æren for vor Grundlov har,
om andet, ej kan være Tale,
en skæbnesvanger Fejl, det derfor var,
den underskrevet blev af Zahle:
men naar nu snart, jeg bliver Landstings-

kvind',

til Zahles Ligkiste, jeg lægger Pind.

Hvis vi faar Magt,
som vi har Agt —
ja, saa Farvel de Radikale!

Fru Norrie siger:

Mel. Den Gang jeg drog afsted.

:: Nu drager jeg af Sted ::
og tager Norrie med,
ja, og tager Norrie med.
Vi gaar til Fronten hen,
Nordfronten er min Ven,
og hvem, der ej vil lukke den, han kan
gaa hjem igen.
Ja, var der ingen Fare, saa stillede jeg
mig ej,
men alle Danmarks Piger, de stemmer nu
paa mig;
se, derfor vil jeg slaas som Forsvarskan-
didat.

Hurra! Hurra! Hurra!

Frk. Marie Christensen siger:

Mel. En svensk Konstabel fra Sverrig.

Nu kommer vi Husassistenter,
vi stolte til Valgene gaa;
nu bli'r der til Fruen med Renter,
naar Plads vi i Rigsdagen faa.

Københavnnerinden siger:

Mel. Ingeborg.

Valgret fik jeg, den er go',
jeg skal bruge den min Tro;
jeg vil vælge Schovelin,
for han er saa sød og fin.
Borgbjerg kunde osse gaa
især med Rulleskøjter paa,
eller Klaus han er saa kær;
men han ej sig stiller her.
Ja, Hurra for »Politiken«,
den hør' til Kliquen
og lar' os ej i Stikken,
derfor vi, der gaar paa Strøget
med Blink i Øjet,
har Valgret faaet.

Hvad siger saa Mændene?

Mel. Lad dadle Kvinderne, hvo vil.

»Lad dadle Kvinderne, hvo vil,
foruden dem vi intet vare.«
Nu vi dem ønske Lykke til,
at de skal Landets Sager klare.
Vi tror, vi i den danske Stat,
ved Kvindens Valgret ville vinde
en trofast, kærlig Kammerat
i Danmarks gode Kvinde.

Ed. C.

Landsmødet i Aalborg.

Den 3die og 4de Juli.

LANDSMØDET i Aalborg blev altsaa
det sidste i Rækken, og med dette
for Øje havde den lokale Forening ar-
rangeret det, saa det helt igennem fik
et smukt og festligt Præg. Alle Dele-
gerede og Gæster var taknemmelige
for den udmærkede Maade, hvorpaa
det var lagt tilrette.

De Foreninger, som tidligere har
været Værter, vil bedst kunne bedøm-
me, hvilket stort Forarbejde, der var
udført af Lederne i Forbindelse med
en hel Del af Byens Familjer, der elsk-
værdigt havde stillet sig til Raadighed
med al den Hjælp, de kunde yde. Her-
rerne var traadt ind i Komitéer, der
ikke skyede nogen Ulejlighed, Hus-
mødrene havde åbnet deres Hjem for
Indkvarteringen og Ungdommen havde
indstuderet Rollerne til Dilletantfore-
stillingen og dermed sikret Festeftenens
Clou. Men fra først til sidst var det
dog Foreningen og dens dygtige For-
mand, Frk. Thora Pedersen, der stod
som Ledere af det hele, og hvem vi
derfor skylder en særlig Tak.

Hvor fortrinligt alt end er forberedt,
saa afhænger selve Feststemningen dog
ofte af mangt og meget, man ikke selv
er Herre over. Og det Plus, som skyl-
des Tilfældets Magt, begunstigede paa
forskellig Vis Deltagerne i vort sidste
Møde. Mange udtalte deres Glæde over
at træffe Venner, de ikke havde set i
flere Aar; de fleste var tilfredse med
den heldigt valgte Tid for Afholdelsen
— et Punkt, der altid er vanskeligt,
især hvor det gælder Husmødres Fra-
værelse fra Hjemmet — og enkelte